Οι απόστολοι Φίλιππος και Ανδρέας παρηγοριά μας στην «κρίση» (Ηλιάδης Σάββας, Δάσκαλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 28 Ιουνίου, 2015

Πριν από το θαύμα του χορτασμού των πέντε χιλιάδων ανδρών, ο Χριστός είχε έναν μικρό διάλογο με τον απόστολο Φίλιππο. Τον ρώτησε: «*Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι;*» (Ιωαν. 6, 5), και εκείνος του απάντησε: «*Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ*». (Ιωαν. 6, 7)

Ο Χριστός τον ρώτησε, όχι γιατί δεν ήξερε τι έπρεπε να κάνει, αλλά «*πειράζων αυτόν*», δοκιμάζοντας δηλαδή αυτόν και βυθομετρώντας να δει ποια αντίληψη έχει σχηματίσει μέχρι την ημέρα εκείνη για το διδάσκαλό του, απ’ όσα σημεία και διδάγματα είδε και άκουσε. Σημειώνει ο ευαγγελιστής αυτήν τη συζήτηση, πριν από το μεγάλο σημείο, για τον ίδιο λόγο που όλοι οι ευαγγελιστές σημειώνουν πόσο απιστούν οι μαθητές, όταν πληροφορούνται ότι ο Ιησούς αναστήθηκε.

Αυτές οι ιστορικές λεπτομέρειες φανερώνουν ότι οι μαθητές ούτε την Ανάσταση ούτε αυτό το σημείο περίμεναν. Ο Φίλιππος κάνει υπολογισμούς, ο Ανδρέας λέει ότι τα τρόφιμα που υπάρχουν είναι μηδέν για το πλήθος. Ούτε φαντάζονται το υπερφυσικό γεγονός που θα συμβεί ούτε καμιά προετοιμασία υπάρχει. (Στ. Σάκκος, ερμηνευτικές σημειώσεις εις το κατά Ιωάννην)

Ρωτάει ο άγιος Χρυσόστομος: «*Για ποιο λόγο ο Κύριος ρωτάει το Φίλιππο;*». Και δίνει την απάντηση ο ίδιος: «*Γνώριζε ποιοι από τους μαθητές είχαν ανάγκη από ακόμη περισσότερη διδασκαλία*».

Ακόμη, κατά τον άγιο Κύριλλο Αλεξανδρείας: «*Για να γυμνάσει στην πίστη το μαθητή*».

Και ο άγιος Θεοφύλακτος Βουλγαρίας συμπληρώνει: «*Ήθελε να κάνει γνωστό στο Φίλιππο ποια είναι η πίστη που έχει*».

Βλέπουμε καθαρά από τα σχόλια των τριών αγίων ερμηνευτών πως ο μαθητής του Χριστού παρουσίαζε έλλειμμα πίστης, παρόλο που έζησε μαζί του συγκλονιστικά θαύματα και άκουσε όλες τις διδασκαλίες του.

Ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας δίνει το χαρακτήρα του Φιλίππου: «*Ο Φίλιππος είναι ερευνητικός ως προς τα πνευματικά και φιλομαθής, αλλά δε διαθέτει την οξύτητα, ώστε να μπορέσει να κατανοήσει με ζέση τα θεϊκά πράγματα*».

Επιμένουμε κι εμείς ερευνώντας και αναζητώντας αυτόν το δύσκολο καιρό την ενημέρωση, με αγωνία για τα επίκαιρα, που δεν συνδέεται όμως και με τα θεϊκά. Μας κατατρώει η αγωνία, αλλά αντιστεκόμαστε, ο καθένας για δικό του λόγο, χωρίς να αποδεχόμαστε την αλήθεια, την πραγματικότητα: Την ελλιπή πίστη και ελπίδα μας στην αγάπη, στην παντοδυναμία και στην αδιάλειπτη παρουσία του Θεού στη ζωή μας. Μοιάζουμε στο Φίλιππο.

Και σχολιάζει ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας: «*Όταν άκουσε (ο Φίλιππος) το "πόθεν ἀγοράσωμεν" τον συνεπήρε αυτομάτως πειρασμός και περιορίστηκε να δει ως μόνο τρόπο λύσης τον διά των χρημάτων*».

Ο δε Ζιγαβηνός: «*Κοίτα την αδυναμία της σκέψης του Φιλίππου, να μην μπορεί να αντιληφθεί τη δύναμη της θεότητας*».

Καθένας μας εξετάζοντας τον εαυτό του ειλικρινά, δεν μπορεί παρά να ομολογήσει πως σκέφτεται όπως ο Φίλιππος. Μας συνεπήρε ο πειρασμός με την οικονομική κρίση. Δείχνουμε αδυναμία και περιθωριοποιούμε αυτό που θα έπρεπε να είναι το κέντρο της καρδιάς μας και της σκέψης μας, δηλαδή η δύναμη του Θεού. Στραμμένοι προς οποιαδήποτε άλλη κατεύθυνση, αποστρεφόμενοι το χέρι που μας προτείνει ο Θεός διά της αγίας του Εκκλησίας, προσπαθούμε να παρηγορηθούμε από τις πανταχόθεν εκ του πονηρού εκπεμπόμενες «ειδήσεις» και υποσχέσεις, «*πειθόμενοι μόνον επ' άρχοντας, επί υιούς ανθρώπων*». Αλλά έτσι θα παραμένουμε διαρκώς στο αδιέξοδο. Αυτό δε το αδιέξοδο θα δημιουργεί την αγωνία και τον εκνευρισμό με διάθεση για εκτόνωση στον αδελφό, στον πλησίον και εν τέλει, συνεπικουρούντος και του πονηρού, την έχθρα, χωρίς να υπάρχουν πραγματικές, ουσιαστικές διαφορές. Η αναφορά στον ίδιο Θεό της αγάπης με εμπιστοσύνη θα μας σκεπάσει από κάθε κακό που παραφυλάει σε τέτοιες δύσκολες στιγμές.

Με τον ίδιο τρόπο σκέφτεται και μιλάει ο Ανδρέας. «*λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·*
Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε ὃς ἔχει πέντε

ἄρτους κριθίνους καὶ δύο
ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;». (Ιωαν. 6, 8 - 9)

Ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας λέει: «*Κατά τον ίδιο τρόπο με το Φίλιππο και πιστεύει και σκέφτεται (ο Ανδρέας)... Διότι αφού δεν κατάλαβε ούτε τη δύναμη ούτε ακόμη από τα μέχρι τώρα μεγαλουργήματα, ότι μπορεί να τα κάνει όλα ο Ιησούς... ενημερώνει για τα πράγματα που έχει το παιδάκι και τελικά φαίνεται ελλιπής στην πίστη*». (Π. Τρεμπέλα,
Υπόμνημα εις το κατά Ιωάννην)

Είναι αναγκαίο, λοιπόν, να δούμε
τη στάσης μας σε σχέση με αυτή των αποστόλων, για να πάρουμε θάρρος. Να καταλάβουμε πως και οι άγιοι ήταν σαν κι εμάς και υπήρξαν στιγμές και περιστάσεις που φάνηκαν ελλιπείς στην πίστη και πως έχουμε τη δυνατότητα να διορθώσουμε. Να συνέλθουμε και να στραφούμε προς την αγία μας Εκκλησία, η οποία
διαθέτει όλα τα μέσα για την ψυχική και σωματική ισορροπία. Εκεί, στους Αγίους και στα μυστήρια, για να έχουμε πρώτα στην καρδιά την πραγματική ελευθερία.

Διότι μετά από αυτόν το διάλογο ακολούθησε το θαύμα και χόρτασαν πέντε χιλιάδες άνδρες, χωρίς τις γυναίκες και τα παιδιά. Και ενώ περίμεναν με υπομονή να πάρουν την πνευματική τροφή του λόγου Του, εκείνος προνοούσε ήδη, να μην τους λείψει και η σωματική τροφή.

Είναι απίθανο να το περιμένουμε κι εμείς; Καθόλου! Ήδη συμβαίνει στην καρδιά μας και θα συνεχίσει να συμβαίνει και να μεγαλώνει το θαύμα, σε πείσμα των άσπονδων «φίλων» μας. Αρκεί να μην ξεχνούμε τους δύο μαθητές του Κυρίου, που γίνανε οι δάσκαλοί μας. Τον Φίλιππο και τον Ανδρέα, οι οποίοι αργότερα μαρτύρησαν
για την αγάπη του Χριστού. Γίνονται οι παρηγορητές μας αυτές τις δύσκολες ώρες και η κινητήρια δύναμη, να στρέψουμε το νου και την καρδιά μας στο Χριστό, στο όνομα του οποίου βαφτιστήκαμε και να ακουμπήσουμε με εμπιστοσύνη στην αγάπη Του
και στην παντοδυναμία Του. «*Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού*» (Ψαλ. 33, 11).

Κιλκίς, 28-6-2015